

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 118

гр. Пловдив , 05.07.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на пети юли, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател:	Вера Ив. Иванова
Членове:	Катя Ст. Пенчева Величка П. Белева

като разглежда докладваното от Вера Ив. Иванова Въззивно частно
гражданско дело № 20215000500369 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 278 във вр. с чл. 274, ал.1, т.1 от ГПК.

Обжалвано е определение № 260397, постановено в закрито съдебно
заседание на 26.03.2021 г. от Окръжен съд-С.З. по гр.д. № 32/2021 г. , с което
е върната исковата молба и е прекратено производството по делото.

Жалбоподателят К.-гр.С. моли определението да бъде отменено като
незаконосъобразно, неправилно по съображения, изложени в частната жалба
от 9.04.2021 г.

Пловдивският апелативен съд провери законосъобразността на
обжалвания акт във връзка с оплакванията на жалбоподателя, прецени
обстоятелствата по делото и намери за установено следното:

На 11.03.2021 г. е подадена до ОС-С.З. искова молба от К.-гр.С. против
посочено лице, с която е предявен иск по чл. 153,ал.1 от ЗПКОНПИ за
отнемане в полза на държавата на негово имущество на стойност 16 624,56
лв., а именно сумата 16 624,56 лв., представляваща част от пазарната
стойност на недвижим имот към датата на отчуждаването му, придобит със
средствата от извършеното престъпление.

С определение от 15.03.2021 г. окръжният съд преценява, че исковата
молба е нередовна и следва да бъде оставена без движение, като указва на

ищеца в едноседмичен срок да посочи банковата си сметка или друг начин на плащане съгласно чл. 127,ал.4 от ГПК, да впише исковата молба в АВ-СВ съгласно чл. 153,ал.3,предл.1 от ЗПКОНПИ и да посочи какви конкретни експертизи с какви конкретни задачи иска да бъдат назначени от съда съгласно чл. 195-чл.197 от ГПК. За това определение на окръжния съд ищецът е уведомен на 18.03.2021 г. С уточняваща молба от 19.03.2021 г. ищецът заявява, че в исковите си молби К. не посочва банкова сметка или друг начин за плащане на претендираните за отнемане парични суми с оглед разпоредбата на чл. 166,ал.3 от ЗПКОНПИ, както и че исковата молба не подлежи на вписване, тъй като не се претендира отнемане на недвижим имот, като се позовава на определение № 36/14.02.2020 г. на ВКС по ч.гр.д. № 4818/2019 г., II ГО, ГК. С молбата са представени два броя молби с конкретно формулирани задачи към поисканите за допускане експертизи.

На 26.03.2021 г. окръжният съд е постановил обжалваното сега определение, с което е приел, че е дал указания на ищеца с определението си от 15.03.2021 г. за отстраняване на посочени нередовности, като с молбата от 19.03.2021 г. той не е отстранил първите две от тях – не е посочил съгласно чл. 127,ал.4 от ГПК банковата сметка на ищеца или друг начин за плащане на претендираните парични суми от ответницата и не е вписал исковата молба съгласно изискването на чл. 153,ал.3,предл.1 от ГПК. Затова окръжният съд преценява, че е налице хипотезата на чл. 129,ал.3 от ГПК и исковата молба следва да бъде върната, а производството по делото – прекратено.

За определението на съда от 26.03.2021 г. ищецът е уведомен на 5.04.2021 г. и на 8.04.2021 г. подава (изпраща по пощата) частната жалба до апелативния съд, получена в окръжния съд на 9.04.2021 г. с вх. № 264810. С нея жалбоподателят посочва, че с уточняващата молба е посочено защо не е необходимо да се посочва банкова сметка на К. или друг начин на плащане на претендираните парични суми – с оглед нормата на чл. 166,ал.3 от ЗПКОНПИ, както и е посочено защо исковата молба не подлежи на вписване в СВ. Заявява, че окръжният съд неоснователно не се е съобразил с посочените доводи. Цитира определение № 36/14.02.2020 г. на ВКС по ч.гр.д. № 4818/2019 г., II ГО, ГК. Моли определението да бъде отменено и делото да бъде върнато на окръжния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Частната жалба е основателна. Определението на окръжния съд от 26.03.2021 г. е очевидно неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. чл. 129,ал.3 от ГПК, когато ищецът не отстрани в срока, определен от съда, посочените му нередовности, исковата молба се връща. В случая исковата молба не е нередовна и неправилно е била оставена без движение от окръжния съд с определението от 15.03.2021 г. Съответно, след като не е имало нередовности, които ищецът да отстранява, исковата молба неправилно е била и върната, а делото – прекратено, с обжалваното сега определение от 26.03.2021 г.

По начало неизпълнение от страна на ищеца на изискването на чл. 127,ал.4 от ГПК не се явява нередовност на исковата молба. Съгласно разпоредбите на 129,ал.1 и ал.2 от ГПК съдът проверява редовността на исковата молба, като когато тя не отговаря на изискванията по чл. 127,ал.1 и по чл. 128 от ГПК на ищеца се съобщава да отстрани допуснатите нередовности. Видно е, че законодателят не определя неизпълнение от страна на ищеца на нормата на чл. 127,ал.4 от ГПК (а и на чл. 127,ал.2 от ГПК) като нередовност на исковата молба (в тази насока - определение № 401/25.06.2019 г. на ВКС по т.д. № 2186/2018 г., 2 ТО, ТК). Затова съдът по начало не може да оставя искова молба без движение като нередовна и да изисква изпълнение на разпоредбата на чл. 127,ал.4 от ГПК.

Както е указано в т.3 от ТР № 3/19.07.2010 г. на ВКС по тълк.д. № 3/2009 г., ОСГК, неизпълнението на изричното указание на съд за вписване на исковата молба по чл. 114 от ЗС е основание за нейното връщане на основание чл. 129,ал.3 от ГПК. В случая окръжният съд с определението от 15.03.2021 г. е указал на ищеца да впише исковата молба. Видно от текста на исковата молба, заявената с нея претенция обаче е за отнемане в полза на държавата само на имущество една парична сума - сумата 16 624,56 лв., представляваща част от пазарната стойност на недвижим имот към датата на отчуждаването му, придобит със средствата от извършеното престъпление. При така заявеното искане, с оглед липсата на претенция за отнемане на недвижими имоти, исковата молба не подлежи на вписване. Нормата на чл. 153,ал.3 от ЗПКОНПИ изисква вписване само на искиви молби, с които е заявено искане за отнемане на недвижими имоти, респективно, искиви молби,

с които не се претендира отнемане на недвижим имот, не подлежат на вписване (в тази насока – определение № 36/14.02.2020 г. на ВКС по ч.гр.д. № 4818/2019 г., II ГО, ГК).

Установява се следователно, че е неправилна преценката на окръжния съд да са налице нередовности на исковата молба, които да не са били отстранени от ищеца, поради което да е налице основание за прекратяване на производството по делото на основание чл. 129, ал.3 от ГПК. Обжалваното определение като неправилно следва да бъде отменено, като делото се върне на окръжния съд за предприемане на съответните съдопроизводствени действия.

С оглед на гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 260397, постановено в закрито съдебно заседание на 26.03.2021 г. от Окръжен съд-С.З. по гр.д. № 32/2021 г. , с което е върната исковата молба и е прекратено производството по делото.

Връща делото на същия съд и състав за предприемане на съответните съдопроизводствени действия.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____